

Acesta nu este document finalizat
Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2023:003.#####
Dosar nr.#####/2/2022
(1710/2022)

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA I PENALĂ
DECIZIA PENALĂ NR. ###/A
Sedintă publică din data de 28 februarie 2023
Curtea constituță din:
PREȘEDINTE: #####/#####/#####
JUDECĂTOR: #####/#####/###
GREFIER: #####/#####/#####/#####

Ministerul ##### - Parchetul de pe lângă Înalta ##### de Casătie și Justiție – DNA este reprezentat de procuror #####/#####.

Pe rol se află pronunțarea asupra contestației în anulare formulată de contestatoarea-condamnată #####/#####/##### împotriva deciziei penale nr.###/A din data de 27.05.2022, pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a II-a Penală în dosarul nr. #####/3/2019.

Dezbaterile s-au desfășurat în sedință publică de la termenul de judecată din data de 27 ianuarie 2023 și au fost consemnate în încheierea întocmită la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie penală, iar Curtea, potrivit art.391 alin.1 din Codul de procedură penală, a stabilit termen de deliberare, redactare și pronunțare a hotărârii la data de astăzi când, în aceeași compunere, a decis astfel:

C U R T E A,

Deliberând asupra contestației în anulare de față, constată următoarele.

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția I Penală la data de 14.06.2022, sub nr.#####/2/2022, petenta condamnată #####/#####/#####, încarcerată în Penitenciarul #####, Secția exterioară #####/##### - în executarea pedepsei de 3 ani închisoare -, a formulat, în temeiul disp.art.426 al.1 lit.b C.p.p. (când inculpatul a fost condamnat, deși existau probe cu privire la o cauză de încetare a procesului penal), contestație în anulare împotriva deciziei penale nr.###/A/ 27.05.2022 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția I Penală, în dosarul nr.#####/3/2019, invocând intervenirea prescripției răspunderii penale. În susținerea contestației în anulare, condamnata a arătat, în esență, că la momentul pronunțării deciziei contestate există o cauză de încetare a procesului penal, respectiv termenul de prescripție a răspunderii penale era îndeplinit. A mai arătat contestatoarea că de la momentul pronunțării deciziei nr.###/2018 a Curții Constituționale prin care s-a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art.155 alin.1 C.pen. fondul legislativ penal nu mai prevedea un caz care să permită întreruperea cursului prescripției, rămânând incidente doar termenele generale prevăzute de art. 154 C.pen. Totodată, a arătat că instanța de apel a omis să analizeze incidența prescripției, fapt ce constituie o eroare de procedură ce poate fi invocată și remediată pe calea contestației în anulare.

În vederea soluționării contestației, a fost atașat dosarul nr.#####/3/2019 al Curții de Apel București, Secția a II-a Penală.

Prin încheierea din camera de consiliu din data de 28.06.2022 (fila 133 vol.I d.apel), Curtea, în baza art.431 Cod procedură penală a admis, în principiu, contestația în anulare formulată, constatănd îndeplinite condițiile prevăzute de lege.

La termenul de judecată din data de 27.01.2023, nemaifiind alte cereri Curtea a acordat cuvântul pe fondul contestației în anulare.

După ascultarea concluziilor contestatorului-condamnat și ale procurorului, Curtea a reținut cauza în pronunțare.

Examinând contestația în anulare de față, pe baza actelor și lucrărilor dosarului, Curtea constată următoarele:

Prin sentința penală nr.### din 28.05.2021 pronunțată în dosarul nr.####/3/2019, Tribunalul București - Secția I Penală a hotărât:

În baza art. 291 alin.1 C.p. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.5 C.p. a condamnat-o pe inculpata ##### # #### # ##### , fiica lui ##### și #####, născută la data de ##### în #### # #####, #### # ####, cetățean roman cu domiciliul în Mun. ####-#####, #### #### #### #, #### #, #### #, județul ####, fără forme legale în București, strada ##### H.M. ##### nr.21, sector 1, având CNP #####, la pedeapsa închisorii de 3 ani, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență .

În baza art.67 alin.1 C.p., a aplicat inculpatei pedeapsa complementară prev.de art.66 alin.1 lit.a și b C.p., pe o durată de 3 ani.

În baza art.65 alin.1 C.p., a aplicat inculpatei pedeapsa accesorie prev.de art.66 alin.1 lit.a și b C.p.

În baza art.291 alin.2 rap. la art.112 lit.e C.p., a dispus confiscarea de la inculpata ##### #### ##### a sumei de 1.000.000 euro, în echivalent lei la cursul BNR, la data executării efective.

În temeiul art.404 alin.4 lit.c C.p.p., a menținut măsurile asigurătorii luate în cauză asupra bunurilor indisponibilizate prin Ordonanța nr.###/P/2016 din data de 02.02.2018, aparținând inculpatei ##### ###### ##### ###### respectiv:

- teren arabil extravilan, tarla 1, parcelă 18, situat în oraș ######, sat. #####, #### # #####, în suprafață de 1.700 mp, cu nr. cadastral 74086, înscris în CF nr. 74086 a OCPI #####, BCPI Târgoviște;
  - teren arabil extravilan, tarla 1, parcelă 18, situat în oraș ######, ##### ######, în suprafață de 4.500 mp, cu nr. cadastral 74084, înscris în CF nr. 74084 a OCPI #####, BCPI Târgoviște;
  - teren intravilan, în suprafață de 800 mp, cu nr. cadastral 4257, înscris în CF nr. 73818 a OCPI #####, BCPI Târgoviște, nr. CF vechi 3619, date referitoare la teren : arabil – 800 mp, tarla 80, parcelă 85/1;
  - teren intravilan + construcții, situat în loc. ######, ##### ###### ##### ###### #### ##, ##### ##### #####, înscris în CF nr. 74411 a OCPI ##### – BCPI Târgoviște compus din teren în suprafață de 2.968 mp, cu nr. topografic 74411, tarla 80, parcelă 85,85/1 și construcții având nr. cadastral 74411-C1 – nr. niveluri 2: construită a sol: 525 mp; S. construită desfășurată: 1050 mp; Clinică construită în 2017 din cărămidă, având planșeu de beton cu carton bituminat și țiglă și respectiv nr. cadastral 74411-C2 – nr. niveluri 1, S. construită la sol: 37 mp; S. construită desfășurată 37 mp Anexă (cameră tehnică) construită din BCA, acoperită cu tablă , însă doar până la concurența sumei de 1.000.000 euro , care a făcut obiectul infracțiunii de trafic de influență.

În baza art.404 alin.4 lit.c C.p.p., a ridicat măsurile asigurătorii luate în cauză asupra bunurilor indisponibilizate prin Ordonanța nr.###/P/2016 din data de 02.02.2018 , respectiv:

- garaj situat în ##### #####, ##### ##### ##### #, ##### ####, nr. cadastral 250920-C1-U1, în suprafață de 148,2 mp, cote părți comune #####, cote teren 119/1000, observație: subsol #### #, la subsol, compus din garaj cu 6 parcări și acces comun cu C2, având Su = 148,20 mp, cu pic. = 23.95/100 înscrise în CF col. 250920, teren în proprietate ##### mp, înscris în CF nr. 250920 – C1 – U1 a OCPI #### – BCPI #### #####;

-##### ##### # # ##### #####, ##### ##### ##### #, parter, ### #, jud. ####, cu părți comune: fundațiile, casa scării, racordurile și branșamentele la rețele de utilități și terenul în comun cu C2, nr. cadastral 250920-C1-U2, înscris în CF nr. 250920 – C1 – U2 a OCPI #### – BCPI #### #####; în suprafață de 48,99 mp, cote părți comune #####, cote teren 40/1000, observație: ### ##. 1, #### #, la parter, compus din living, bucătărie, baie, sas, dormitor, hol, balcon cu s, de 4,01 mp, având Su=48,99 mp, cu pic.= 7,93/100 înscrise în CF col. 250920, teren în proprietate 52/1000 mp;

-##### ##### # # ##### #####, ##### ##### ##### #, parter, ### #, jud. ####, cu părți comune: fundațiile, casa scării, racordurile și branșamentele la rețele de utilități și terenul în comun cu C2, nr. cadastral 250920-C1-U3, înscris în CF nr. 250920 – C1 – U3 a OCPI #### – BCPI #### #####; în suprafață de 64,24 mp, cote părți comune #####, cote teren 52/1000, observație: ### ## #, #### #, la parter, compus din living, bucătărie, baie, sas, dormitor, hol, balcon cu s, de 2,79 mp, având Su=64,24 mp, cu pic.= 10.39/100 înscrise în CF col. 250920, teren în proprietate 52/1000 mp;

-##### ##### #, etaj 1, #, jud. ####, cu părți comune: fundațiile, casa scării, racordurile și branșamentele la rețele de utilități și terenul în comun cu C2, nr. cadastral 250920-C1-U4, înscris în CF nr. 250920 – C1 – U4 a OCPI #### – BCPI #### ######; în suprafață de 48,99 mp, cote părți comune ######, cote teren 40/1000, observație: #### #, #### #, etaj 1, compus din living, bucătărie, baie, sas, dormitor, hol, balcon cu s, de 2,83 mp, având Su=48,99 mp, cu pic.= 7,93/100 înscrise în CF col. 250920, teren în proprietate 40/1000 mp;

#, etai 1, #### #, iud. ####, cu parti comune; fundatiile,

casa scării, racordurile și branșamentele la rețele de utilități și terenul în comun cu C2, nr. cadastral 250920-C1-U5, înscris în CF nr. 250920 – C1 – U5 a OCPI #### – BCPI #### #####; în suprafață de 64,24 mp, cote părți comune #####, cote teren 52 /1000, observație: #### #### #, #### #, etaj 1, compus din living, bucătărie, baie, sas, dormitor, hol, balcon cu s, de 2,32 mp, având Su=64,24 mp, cu pic.= 10,39/100 înscrise în CF col. 250920, teren în proprietate 52/1000 mp;

-##### ##### #### ##### ##### #### #### #, etaj 2, #### #, jud. ####, cu părți comune: fundațiile, casa scării, racordurile și branșamentele la rețele de utilități și terenul în comun cu C2, nr. cadastral 250920-C1-U6, înscris în CF nr. 250920 – C1 – U6 a OCPI #### – BCPI #### #####; în suprafață de 48,99 mp, cote părți comune #####, cote teren 40/1000, observație: #### #### #, #### #, etaj 2, compus din living, bucătărie, baie, sas, dormitor, hol, balcon cu s, de 5,05 mp, având Su=48,99 mp, cu pic.= 7,93/100 înscrise în CF col. 250920, teren în proprietate 40/1000 mp;

-##### ##### #### ##### ##### #### #### #, etaj 2, #### #, jud. ####, cu părți comune: fundațiile, casa scării, racordurile și branșamentele la rețele de utilități și terenul în comun cu C2, nr. cadastral 250920-C1-U7, înscris în CF nr. 250920 – C1 – U7 a OCPI #### – BCPI #### #####; în suprafață de 64,17 mp, cote părți comune #####, cote teren 52 /1000, observație: #### #### #, #### #, etaj 2, compus din living, bucătărie, baie, sas, dormitor, hol, balcon cu s, de 2,90 mp, având Su=64,17 mp, cu pic.= 10,38/100 înscrise în CF col. 250920, teren în proprietate 52/1000 mp;

-terasă situată în ##### #####, ##### ##### ##### #### #, terasă, #### #### , cu părți comune: fundațiile, casa scării, racordurile și branșamentele la rețele de utilități și terenul în comun cu C2, nr. cadastral 250920-C1-U8, înscris în CF nr. 250920 – C1 – U8 a OCPI #### – BCPI #### #####; în suprafață de 130,47 mp, cote părți comune #####, cote teren 105/1000, observație: terasă loc A, compusă din terasă, având Su=130,47 mp, cu pic.= 20,30/100 înscrise în CF col. 250920, teren în proprietate ##### mp;

-garaj situat în ##### #####, ##### ##### ##### #### #, subsol, #### #### , cu părți comune: fundațiile, casa scării, racordurile și branșamentele la rețele de utilități și terenul în comun cu C2, nr. cadastral 250920-C2-U1, înscris în CF nr. 250920 – C2 – U1 a OCPI #### – BCPI #### #####; în suprafață de 196,96 mp, cote părți comune #####, cote teren 147/1000, observație: subsol #### #, compus din garaj cu 6 parcări și acces comun cu C1, având Su=196,98 mp, cu pic.= 29,58/100 înscrise în CF col. 250920, teren în proprietate ##### mp;

- terasă situată în ##### #####, ##### ##### ##### #### #, etaj terasă, #### #, jud. ####, cu părți comune: alte spații comune, casa scării, nr. cadastral 250920-C2-U8, înscris în CF nr. 250920 – C2 – U8 a OCPI #### – BCPI #### #####; în suprafață de 130,47 mp, cote părți comune #####, cote teren 98/1000, observație: terasă, #### #, compusă din terasă având Su=130,47 mp, cu pic.= 19,60/100 înscrise în CF col. 250920, teren în proprietate 98/1000 mp .

În baza art.274 alin.1 C.p.p., a obligat inculpata la plata cheltuielilor judiciare avansate de către stat, respectiv suma de 7.000 lei.

Prin decizia penală nr.####/A din data de 27.05.2022, Curtea de Apel București - Secția a II-a Penală a decis cu privire la inculpata ##### #### #####, următoarele:

„În baza art. 421 pct.(1) lit. b) Cod procedură penală respinge, ca nefondate,apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție și inculpata ##### ##### ##### împotriva sentinței penale nr. #### din data de 28 mai 2021, pronunțate de Tribunalul București - Secția I Penală. În baza art.275 alin.(2) Cod procedură penală obligă pe apelanta - inculpată ##### ##### ##### la plata sumei de 1.500 de lei, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat în apel.

În baza art. 275 alin. (3) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare aferente apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, rămân în sarcina statului.”

În urma propriei analize efectuate asupra cauzei în conformitate cu dispozițiile art.420 alin.(8) C.proc.pen., Curtea – reevaluând ansamblul probator administrat în cauză, atât în faza de urmărire penală, cât și pe parcursul celor două grade de jurisdicție – a constatat că declarațiile martorilor ##### ##### și ##### ##### (ascultați nemijlocit în faza apelului), dar și ale martorilor ##### #####, ##### ##### ##### ##### ##### și ##### ##### (audiați de prima instanță), alături de elementele rezultate din: înscrisurile care emană de la Ministerul Comunicațiilor și pentru Societatea Informațională referitoare la împrejurările încheierii contractului de furnizare de produse nr.108/17.08.2011 (având ca obiect achiziția dreptului de utilizare a licențelor educaționale Microsoft); documentele primite la data de 19 ianuarie 2018 de la autoritățile judiciare din ##### (ca urmare a formulării unei cereri de comisie rogatorie internațională), dar și celealte înscrisuri existente la dosarul cauzei, au susținut probator concluzia certă că: în perioada februarie –

iulie 2011, inculpata ##### # # # # # a pretinsm direct pentru sinem suma de 1.000.000 euro, de la martorii denunțători ##### # # # # și ##### # # # # # # #, în schimbul promisiunii că va interveni pe lângă prim-ministrul # # # # #, pentru a-l determina pe acesta să aprobe în această calitate „# # # # privind licențele pentru produse Microsoft utilizate de către MECTS în școli”, primind, conform înțelegerei, în perioada iulie – august 2011 suma totală de 1.000.000 euro (prin transfer bancar în contul unei firme controlată de aceasta), fapta comisă întrunind elementele de tipicitate obiectivă și subiectivă ale infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art.291 alin.(1) Cod penal, raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.5 Cod penal. Declarațiile inculpatei de nerecunoaștere a comiterii faptei - oferite pe parcursul procesului penal - au fost infirmate de celelalte probe administrative, aşa încât prezumția de nevinovăție a acesteia a fost răsturnată de organele judiciare.

Declarațiile martorilor denunțători, ##### # # # # - ##### și ##### # # # # # # #, oferite succesiv pe parcursul procesului penal în cursul urmăririi penale și în fața instanței de fond, au fost suficient de clare cu privire la circumstanțele în care a fost comis traficul de influență dedus judecății și, contrar celor învederate de inculpată, nu au conținut inadvertențe care să pună sub semnul întrebării sinceritatea acestora și relevanța declarațiilor.

Micile erori apărute în declarațiile acestora nu pot fi considerate intenționate, ci reprezintă mai degrabă erori inconștiente care se ivesc în stadiul aducerii-aminte față de trecerea unui interval de timp considerabil de la producerea faptelor. Speculațiile inculpatei ##### # # # # # # #, referitoare la presupuse modificări substanțiale ale declarațiilor, respectiv la existența a numeroase contradicții au fost vădit nefondate. Aceste mici erori apar asupra unor circumstanțe secundare fără consecințe asupra faptului principal probatoriu și nu sunt de natură a discredită mărturiile în ansamblu.

Eventualele „declarații” luate denunțătorilor în calitate de martori la momentul formulării denunțului, înainte de începerea urmăririi penale, nu pot primi altă relevanță juridică decât aceea de „descriere a faptei care formează obiectul denunțului și indicarea făptuitorului” ca elemente obligatorii ale încunoștințării realizate de denunțători [art.290 alin.(2) raportat la art.289 alin.(2) teza finală Cod procedură penală] și nu pot fi convertite în vicii de fiabilitate menite să justifice excluderea unor mijloace de probă administrative ulterior.

Martorii denunțători au fost audiați, în mod separat și în prezența apărătorului ales al inculpatei, în data de 28 iulie 2020 în fața Tribunalului București – Secția I Penală [fila 194 volum 1 fond și fila 195 volum 1 fond], respectiv în cursul urmăririi penale - martorul ##### # # # # - ##### la data de 18 ianuarie 2017 [file 30 – 34 volum 1 urmărire], martorul ##### # # # # - ##### la data de 08 decembrie 2016 [file 8 – 12 volum 2 urmărire] și la data de 27 iulie 2017 [în calitate de suspect și în prezența apărătorului ales al inculpatei, file 20 – 23 volum 2 urmărire].

Limitând analiza la conduită denunțătorilor cu ocazia ascultării ca martori, instanța de apel a constatat că existența unor ușoare contradicții între declarațiile celor doi [iar nu în privința propriilor declarații succesive] care poartă asupra unor elemente accesoriei se datorează, în primul rând dorinței fiecărui dintre cei doi de a nu contribui la propria incriminare [aceștia fiind cumpărătorii de influență], și, în special, rolurilor diferite asumate de fiecare dintre cei doi în activitatea infracțională pe care au declanșat-o.

Martorul ##### # # # # - ##### a determinat nașterea rezoluției infracționale apreciind asupra necesității de a se interveni pe lângă funcționarii publici din cadrul Guvernului, a identificat atât persoana apropiată din rândul funcționarilor publici pe lângă care a apreciat că se impune traficarea influenței, dar și persoanele din anturajul acesta care să faciliteze negocierea și l-a pus pe martorul ##### # # # # - ##### în legătură cu acestea.

Ulterior, martorului ##### # # # # - ##### i-a revenit rolul de a negocia cu inculpata ##### # # # # # # #, în mod mediat prin intermediul persoanelor identificate de martorul ##### # # # # - #####, datele de natură patrimonială – suma concretă ce se impunea a fi plătită ca preț al serviciilor solicitate, stabilirea detaliilor concrete de efectuare a tranzacțiilor financiare.

În atare context, s-a constatat că fiecare dintre cei doi a putut dezvolta și oferi detalii exacte doar despre acele elemente specifice rolului asumat. Or, această împărțire a rolurilor nu afectează aptitudinea acestor mijloace de probă de a sprijini acuzația formulată împotriva inculpatei, ci reprezintă, în ultimă instanță, o împrejurare care demonstrează sinceritatea declarațiilor.

Din mijloacele de probă administrative nu a rezultat niciun motiv care să determine pe cei doi martori să declare minciuni în privința inculpatei. Mijloacele de probă administrative pe parcursul procesului penal [declarațiile de martor date de ##### # # # # - ##### în datele de 18 ianuarie 2017 și 28 iulie 2020, precum și declarațiile de martor date de ##### # # # # - ##### din datele de 08 decembrie 2016 și 28 iulie 2020] au condus către concluzia că niciunul dintre martorii denunțători nu o cunoștea pe inculpata ##### # # # # anterior

evenimentelor derulate cu ocazia aprobării „Notei privind licențele pentru produse Microsoft utilizate de către MECTS în școli”.

În acest condiții, instanța de apel a concluzionat că nu a existat niciun motiv pentru care fiecare dintre cei doi martori să formuleze denunțuri împotriva inculpatei dacă nu ar fi existat între aceștia o relație bazată pe un mobil infracțional comun ca urmare a interesului manifestat de inculpată să îi ajute pe aceștia în finalizarea discuțiilor referitoare la aprobarea „Notei privind licențele pentru produse Microsoft utilizate de către MECTS în școli”, care se aflau în impas.

Dovadă că aceste trei persoane nu se cunoșteau a rezultat și din modalitatea în care martorii denunțatori au intrat în legătură cu inculpata ##### #### ##### #######.

În acest context argumentativ, Curtea a înălțurat motivul de apel al inculpatei vizând lipsa de logică a modalității în care a fost formulată acuzația în materie penală, prezumând aceasta că martori aveau filiere verificate și utilizate anterior, prin care și-ar fi asigurat încheierea contractelor vizând licențele Microsoft.

Supoziția inculpatei, care nu a avut la bază un minim de elemente obiective care să rezulte din mijloacele de probă administrate în cursul procesului, a avut caracterul unor simple alegări și nu a afectat capacitatea declarațiilor acestor martori de a se corobora și cu celealte mijloace de probă, cum ar fi declarațiile martorilor ##### ##### (file 154 – 155 volum 1 fond), ##### ##### (file 156 – 157 volum 1 fond) sau ##### ##### (fila 185 volum 1 fond).

Primul episod al activității infracționale (modalitatea de identificare a persoanelor din mediul social al inculpatei ##### #### ####, despre care denunțatorii credeau că are influență asupra unor funcționari cu atribuții în aprobarea „Notei privind licențele pentru produse Microsoft utilizate de către MECTS în școli”) a fost descris concordant de toți cei patru martori principali ai acuzării în toate declarațiile lor succesive, care s-au completat natural una cu cealaltă, instanța de apel observând că martorul ##### #####-##### a indicat că el a avut inițiativa cumpărării de influență și, în acest context, a constatat că în cercul său relațional exista martora ##### #####, pe care o cunoștea ca „o prietenă a prietenei lui ##### #”, prezentând-o și martorului ##### #####-##### (declarațiile de martor date de ##### ##### – ##### în datele de 08 decembrie 2016 și 28 iulie 2020, declarația de martor dată de ##### ##### – ##### în data de 28 iulie 2020).

Din declarațiile de martor date de: ##### #####-##### (în datele de 08 decembrie 2016 și 28 iulie 2020), ##### #####-##### (în data de 28 iulie 2020), ##### ##### (în datele de 02 martie 2017 și 19 mai 2020) și ##### ##### (în datele de 20 ianuarie 2017 și 19 mai 2020) a rezultat că prin intermediul martorei ##### ##### a fost introdus în ansamblul preocupărilor legate de aprobarea „Notei privind licențele pentru produse Microsoft utilizate de către MECTS în școli” și martorul ##### #####, persoană care o cunoștea la rândul său pe inculpata ##### ##### și pentru că prezenta garanții „morale” necesare pentru negocierea patrimonială care urma să se realizeze, martorul ##### ##### a preluat în continuare rolul de liant între cumpărătorii de influență și vânzătoare influenței.

Cauza determinantă pentru care a fost abordată inculpata (aprobația „Notei privind licențele pentru produse Microsoft utilizate de către MECTS în școli”), a fost cunoscută de toate persoanele implicate (deși negată de unii dintre martori prin prisma posibilelor implicații de natură penală), acest aspect rezultând din interpretarea coroborată a declarațiilor celor patru martori – fiecare martor fiind indicat direct de către o altă persoană că a cunoscut elementele de negociere. Aceeași împrejurare a rezultat și indirect din calitatea deținută și cunoscută a cumpărătorilor de influență și interesul ce îl aveau în cauză.

inculpata ##### #### ##### a negat constant existența întâlnirilor cu martorul ##### ##### și a discuțiilor intermediate de către acesta cu martorul denunțator ##### ##### #####, Curtea a reținut că acestea au fost dovedite direct prin declarațiile martorilor audiați și indirect prin activitățile conexe desfășurate. În exercitarea rolului său de om de legătură, martorul ##### ##### a ajuns să cunoască solicitările inculpatei ##### ##### #####, doleanțe pe care le-a transmis mai departe martorilor denunțatori.

Astfel, din declarațiile de martor date de ##### ##### - în datele de 20 ianuarie 2017 și 19 mai 2020, ##### #####-##### - în datele de 08 decembrie 2016 și 28 iulie 2020 și ##### #####-##### - în datele de 18 ianuarie 2017 și 28 iulie 2020, a rezultat că deși inițiativa comiterii infracțiunii a pornit de la martorii denunțatori, ca persoane care aveau un interes direct în aprobarea „Notei privind licențele pentru produse Microsoft utilizate de către MECTS în școli”, inculpata ##### ##### a fost cea care a stabilit modalitatea în care urmău să se poarte discuțiile pentru rezolvarea problemelor martorilor denunțatori (discuțiile legate de intervenția pe lângă funcționarii din cadrul Guvernului urmău să se realizeze doar prin intermedier, ales în persoana martorului ##### #####), prețul serviciilor oferite martorilor, dar și modalitatea în care urma

să fie efectuată în concret operațiunea financiară (inculpata a impus prețul unei modalități de plată prin care destinatarul real al transferului să nu poată fi descoperit cu ușurință și care să lase impresia că nu a fost realizată în folosul inculpatei ##### ##### ##### #####).

Cei patru martori au apreciat în mod concordant fie că inculpata ##### ##### ##### avea trecere, fie că se afla în raporturi bune cu un funcționar public din cadrul Guvernului, organ executiv al statului, ce avea în competență efectuarea actului în virtutea căruia inculpata fusesese contactată.

Instanța de apel a mai observat că inculpata ##### ##### ##### nu a negat, în niciun moment, în discuțiile purtate cu martorul ##### #####, situația premisă pentru care a fost contactată – aceea că ar fi putut influența modalitatea în care s-ar fi putut aproba sau nu nota ci, din contră, realmente a lăsat să se credă că are o astfel de influență. Împrejurarea că inculpata nu a precizat în mod direct pe lângă care funcționar ori altă persoană încadrată în Guvern își va exercita influența, netrădând numele acestuia, nu poate înălțatura incidența textului care incriminează traficul de influență, întrucât, pentru existența acestei infracțiuni, nu sunt necesare astfel de precizări, în speță fiind suficientă determinarea numai prin calitatea acestuia.

#####, pretinsă și primită de inculpată în schimbul traficării influenței promise, a fost realizată în modalitatea propusă de inculpată. Astfel, la data de 13.07.2011, martorul ##### ##### ##### a transferat, din contul bancar personal deschis la banca Clarden Leu AG CH-8070 #####, suma de 750.000 euro în contul personal al martorului ##### ##### deschis la ### SA Lausanne, iar la data de 15.07.2011 a transferat suma de 250.000 euro în același cont (file 6 – 7, 16 – 18 volum 2 urmărire).

După aprobarea Notei în ședința de guvern din data de 06.07.2011, la data de 14.07.2011, la solicitarea inculpatei și cu acordul verbal al martorului ##### #####, martorul ##### ##### a efectuat o plată de 720.621 #### în contul bancar CH #####00100 deschis de societatea International Lobby LTD (cuantumul sumei și numele societății fiind indicate martorului de inculpata ##### ##### #####) la banca Pictet ##### #####.

Din înscrisurile transmise de către autoritățile judiciare din ##### a rezultat că beneficiarul real al firmei International Lobby LTD era inculpata ##### ##### ##### (volume urmărire 7 - 14).

A mai reținut instanța de apel că inculpata ##### ##### ##### a încercat să beneficieze de secretul comercial oferit de offshore, în special mizând pe dificultatea în aflare a identității adevăratului beneficiar al International Lobby LTD, aspect relevat de atitudinea inculpatei avută cu ocazia perchezitionei domiciliare la imobilul situat în București, str.##### H.M. ##### nr. 21, sector 1, la reședința inculpatei când aceasta, la solicitarea organelor de urmărire penală să predea înscrisuri constitutive sau privitoare la persoane împuñnicite pe societatea Internațional Lobby LTD, ștampile, documente bancare, extrase de cont, medii de stocare informatică, agende, notițe, însemnări și orice alt mijloc de probă cu relevanță probatorie, aceasta, în prezența apărătorului ales, a afirmat că nu deține nici un fel de înscrisuri/bunuri privind International Lobby LTD, nu are nici o implicare în această companie și nici în alte firme, cu excepția ##### Medical și ##### SRL, în care deține calitatea de asociat și administrator (fila 22 volum 6 urmărire).

Din perspectiva individualizării pedepsei, instanța de control judiciar a constatat că prima instanță a avut în vedere, în acord cu prevederile art.74 Cod penal, pe de o parte, fapta comisă (traficarea influenței - pe care această inculpată a pretins că o are asupra unui funcționar public din cadrul Guvernului, organ executiv al statului, ce avea în competență efectuarea actului în virtutea căruia fusesese contactată, generând, în primul rând, reale și grave stări de pericol, pe de o parte, pentru reputația și credibilitatea puterii executive a României, iar, pe de altă parte, pentru onestitatea, integritatea și cinstea funcționarilor publici care își desfășoară activitatea în organismul arătat – fiind de natură să creeze și să inducă ideea deosebit de periculoasă că, prin promovarea unei astfel de atitudini, pe căi oculte, contrare normelor legale, se pot primi orice favoruri din partea funcționarilor publici care organizează bunul mers al puterii publice; fapta inculpatei fiind cu mult mai gravă câtă vreme, deși inițiativa comiterii infracțiunii a pornit de la martorii denunțatori, acesta a fost cea care a stabilit modalitatea în care urmau să se poarte discuțiile pentru rezolvarea problemelor martorilor denunțatori, prețul serviciilor oferite martorilor, dar și modalitatea în care urma să fie efectuată în concret operațiunea financiară), iar pe de altă parte, persoana inculpatei (necunoscută cu antecedente penale, absolventă de studii universitare, cu o bună reputație, inclusiv o bună conduită în familie și societate, deținând la data săvârșirii faptelor diferite calități în mai multe societăți comerciale), astfel încât a aplicat o pedeapsă corect individualizată în raport cu criteriile de individualizare prevăzute de lege, pedeapsa închisorii în cuantum orientat către minimul intervalului de individualizare fiind aptă de a-și îndeplini funcțiile și realiza scopul.

Analizând contestația în anulare formulată, în drept, Curtea reține că, potrivit art.426 lit.b Cod procedură penală, împotriva hotărârilor penale definitive se poate face contestație în anulare când inculpatul a fost condamnat, deși

existau probe cu privire la o cauză de încetare a procesului penal.

Conform art.16 alin.1 lit.f Cod procedură penală, acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă a intervenit prescripția.

Așadar, coroborând dispozițiile legale menționate, Curtea reține că prescripția răspunderii penale este o cauză de încetare a procesului penal care poate fundamenta o soluție de admitere a căii extraordinare de atac a contestației în anulare.

Verificându-și propria competență, Curtea reține că, în esență, contestația în anulare este o cale de atac de retractare ce poate fi exercitată în cazurile strict și limitativ prevăzute de lege, în scopul anulării unei hotărâri definitive pronunțate cu încălcarea normelor procesual penale. Văzând dispozițiile art.429 alin.1 Cod procedură penală, competența de a soluționa contestația în anulare intemeiată pe dispozițiile art.426 lit.b Cod procedură penală, aparține fie primei instanțe (a cărei hotărâre a rămas definitivă prin neapelare sau prin retragerea apelului), fie, precum în cauză, instanței de apel care a pronunțat hotărârea definitivă a cărei anulare se cere.

În condițiile în care contestația în anulare a fost deja admisă în principiu, constatăndu-se că vizează o hotărâre penală definitivă, fiind formulată de inculpată (art.427 alin.1 Cod procedură penală) în termenul prevăzut de art.428 alin.2 Cod procedură penală (contestația în anulare pentru motivul prevăzut de art.426 lit.b Cod procedură penală putând fi introdusă oricând), motivul pe care se sprajină calea extraordinară de atac fiind dintre cele prevăzute de art.426 Cod procedură penală (mai exact lit.b) – neanalizat de instanța de apel care a pronunțat decizia penală nr.###/A din 27.05.2022, contestatoarea-condamnată făcând totodată referire la dovezi care se regăsesc la dosar, Curtea va analiza dacă, în cauză, la momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, existau probe (împrejurări de fapt) cu privire la o cauză de încetare a procesului penal – mai exact dacă era împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale.

Curtea reține că pentru infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art.291 alin.1 C.p. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.5 C.p (comisă în perioada februarie-august 2011, atât în modalitatea pretinderii cât și a primirii) este prevăzută pedeapsa închisorii de la 2 la 7 ani, astfel încât termenul de prescripție a răspunderii penale este, potrivit art.154 alin.1 lit.c C.pen., de 8 ani.

Conform art.154 alin.2 C.pen., termenul de prescripție a răspunderii penale începe să curgă de la data săvârșirii infracțiunii [...].

Așadar, în cauză, pentru infracțiunea menționată termenul de prescripție a răspunderii penale de 8 ani a început să curgă începând cu luna februarie 2011 (săvârșirea faptei având loc la momentul primei pretinderi în schimbul promisiunii).

Cursul termenului de prescripție este însă susceptibil de intrerupere și suspendare.

Art.155 alin.1 C.pen., în configurația inițială, prevedea că termenul prescripției răspunderii penale se intrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză. Efectul intreruperii cursului termenului de prescripție este prevăzut la alin.2 al art.155 C.pen. – după fiecare intrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție. Cu toate acestea, termenele prevăzute la art.154 C.pen., dacă au fost depășite cu încă o dată, vor fi socotite îndeplinite oricătre intreruperi ar interveni (alin.4) – termenul special al prescripției răspunderii penale.

Potrivit art.156 C.pen., cursul termenului prescripției răspunderii penale este suspendat pe timpul cât o dispoziție legală sau o împrejurare de neprevăzut ori de neînlăturat împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal. Într-o asemenea situație, prescripția își reia cursul din ziua în care a încetat cauza de suspendare.

Prin Decizia nr.### din 26 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.518 din 25 iunie 2018, Curtea Constituțională a României a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă care prevede intreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art.155 alin.1 din Codul penal, este neconstituțională. ##### juridică a instituției prescripției răspunderii penale este, fără dubiu, stabilită atât prin plasarea normei de reglementare în Codul penal de către legiuitor, cât și faptul că a atare instituție privește însăși tragerea la răspundere penală a celui care a încălcăt valorile sociale ocrotite de norma de drept penal. ##### prescripției răspunderii penale (care este indisolubil legată de elementul timp, inclusiv de modalitatea de intrerupere a intervalului de timp și de reinieri a curgerii sale) a fost stabilită în repede rânduri, atât în jurisprudența Curții Constituționale (prin decizia nr. #####/2012), cât și în jurisprudența obligatorie a Înaltei ##### de Casație și Justiție (decizia nr. #/2014 pronunțată de Î.C.C.J.-Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în materie penală) și în doctrină (##### #####, Sinteze de drept penal. Partea generală) ca fiind una de drept substanțial, supusă regimului interpretării stricte, principiului legalității și susceptibilă de a conduce la aplicarea

regulilor legii penale mai favorabile, efectul principal al acestei instituții fiind înlăturarea răspunderii penale la data împlinirii termenului de prescripție. Consecutiv producerii efectului în plan substanțial, deci ca o consecință, la momentul împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale se produce și efectul în plan procedural, devenind incident impedimentul la punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale astfel cum este prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală. Dar, chiar dacă ar fi existat vreun dubiu cu privire la natura juridică a instituției prescripției, cu privire la întreruperea acesteia, Curtea constată că, în paragraful nr. 41 al deciziei nr.####/26.05.2022, Curtea Constituțională a României a precizat, făcând referire la decizia nr.##### pe care o pronunțase, următoarele: „cu acel prilej, Curtea, plecând de la premisa potrivit căreia prescripția răspunderii penale aparține dreptului penal material, și nu dreptului procesual penal, fiind o cauză de înlăturare a răspunderii penale, a constatat că dispozițiile art.155 alin.(1) din Codul penal instituie o soluție legislativă de natură a crea persoanei care are calitatea de suspect sau de inculpat o situație juridică incertă referitoare la condițiile tragerii sale la răspundere penală pentru faptele săvârșite”. În aceasta lumină trebuie privite paragraful 73 din decizia nr. ##### a Curții Constituționale a României care stipulează următoarele: „Curtea constată că, în condițiile stabilirii naturii juridice a Deciziei nr.### din 26 aprilie 2018 ca decizie simplă/extremă, în absența intervenției active a legiuitorului, obligatorie potrivit art.147 din Constituție, pe perioada cuprinsă între data publicării respectivei decizii și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției răspunderii penale, fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale” și paragraful 76 din decizia nr. ##### a Curții Constituționale a României care stipulează următoarele: „legiuitorul a nesocotit prevederile art.147 alin.(4) din Constituție, ignorând efectele obligatorii ale Deciziei nr.### din 26 aprilie 2018 cu consecința creării unui viciu de neconstituționalitate mai grav generat de aplicarea neunitară a textului de lege „cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea”, care, în mod evident, nu prevede niciun caz de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale”. Curtea reține deci, fără dubiu, că, în perioada cuprinsă între publicarea în Monitorul Oficial al României nr.518 din 25 iunie 2018 a deciziei nr. ##### a C.C.R. și data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență din data de 30.05.2022, Cod penal român nu a prevăzut nici un caz de întrerupere a prescripției răspunderii penale.

Aceeași concluzie rezultă în mod expres din considerentele deciziei nr.##/25.10.2022 pronunțată de Î.C.C.J. - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în dosarul nr.####/1/2022, (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1141/28.11.2022), prin care s-au stabilit următoarele:

„1. Normele referitoare la întreruperea cursului prescripției sunt norme de drept penal material (substanțial) supuse din perspectiva aplicării lor în timp principiului activității legii penale prevăzut de art. 3 din Codul penal, cu excepția dispozițiilor mai favorabile, potrivit principiului mitior lex prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție și art. 5 din Codul penal.

2. Instanța care soluționează contestația în anulare, intemeiată pe efectele deciziilor Curții Constituționale nr.297/26.04.2018 și nr.358/26.05.2022, nu poate reanaliza prescripția răspunderii penale, în cazul în care instanța de apel a dezbatut și a analizat incidența acestei cauze de încetare a procesului penal în cursul procesului anterior acestei din urmă decizii.”

Nu mai puțin, în considerentele deciziei penale nr.##/19.12.2022, Î.C.C.J.- Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală s-au reținut următoarele:”Cât privește problema de drept sesizată de Curtea de Apel București, dacă ”Constituie omisiunea instanței de a avea în vedere inexistența unei cauze de întrerupere a termenului de prescripție a răspunderii penale, în perioada 26 iunie 2018-30 mai 2022, o eroare de procedură, în sensul art. 426 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, în ipoteza cauzelor definitiv judecate în perioada anterior menționată?”, se poate constata că și aceasta a fost soluționată implicit prin problema dezlegată la punctul 2 din Decizia nr. ##/2022, prin interpretarea per a contrario a acesteia, respectiv instanța care soluționează contestația în anulare, intemeiată pe efectele deciziilor Curții Constituționale nr. 297 din 26 aprilie 2018 și nr. 358 din 26 mai 2022, poate analiza prescripția răspunderii penale, în cazul în care instanța de apel nu a dezbatut și nu a analizat incidența acestei cauze de încetare a procesului penal în cursul procesului anterior acestei din urmă decizii.

Constatând, astfel, o succesiune de legi în timp, o reglementare continuă a instituției prescripției răspunderii penale, dar și elemente de diferență între cele două reglementări, Curtea apreciază că se impune analizarea legii penale mai favorabile, pentru a se stabili dacă a intervenit sau nu o cauză de

înlăturare a răspunderii penale.

Astfel, având în vedere că infracțiunea prevăzută de art.291 alin.1 C.p. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.5 C.p., respectiv trafic de influență, a fost săvârșită de inculpată în perioada februarie-iulie 2011, fiind pedepsită cu închisoarea de la 2 la 7 ani, iar, conform art.155 alin.1, 2 Cod penal, termenul de prescripție a răspunderii penale a început să curgă la data săvârșirii infracțiunii, fiind de 8 ani, conform art.154 alin.1 lit.c Cod penal, rezultă că, prin aplicarea Codului penal în vigoare între publicarea în Monitorul Oficial al României nr.518 din 25 iunie 2018 a deciziei nr.##### a CCR și data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență din data de 30.05.2022, care nu prevede nici un caz de întrerupere a prescripției răspunderii penale, răspunderea penală a inculpatei cu privire la comiterea acestei infracțiuni s-a prescris în luna februarie 2019. În consecință, în mod evident, față de soluția de condamnare care ar rezulta, ca urmare a aplicării Codului penal aflat în vigoare de la data comiterii faptei, februarie 2011 (în modalitatea celei dintâi pretinderi) și până la 25.06.2018, respectiv a Codului penal aflat în vigoare de la data de 30.05.2022 până la data de azi, data judecării definitive a cauzei, este net favorabil inculpatei Codul penal în vigoare între publicarea în Monitorul Oficial al României nr.518 din 25 iunie 2018 a deciziei nr.##### a CCR și data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență din data de 30.05.2022 a cărui aplicare conduce la înlăturarea răspunderii penale ca urmare a constatării intervenirii prescripției, cu consecința constatării unui impediment în exercitarea acțiunii penale împotriva inculpatului, respectiv cel prevăzut de art.16 lit.f din Codul de procedură penală și a încetării procesului penal cu privire la această infracțiune, drept urmare.

În consecință, se impune înlăturarea, pe calea contestației în anulare, a erorii de procedură, în condițiile în care instanța de apel a omis să analizeze incidența prescripției răspunderii penale, deși la dosar existau mijloace de probă care relevau probe - împrejurări de fapt, cu privire la această cauză de încetare a procesului penal, respectiv data comiterii faptei pentru care a fost trimis în judecată inculpatul fiind necesar a fi aplicate dispozițiile legale care reglementează prescripția.

de toate aceste considerente, în baza art.432 alin.(1) Cod procedură penală, Curtea va admite contestația în anulare formulată de contestatoarea ##### ###### împotriva deciziei penale nr.###/A din data de 27.05.2022, pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a II-a Penală în dosarul nr.###/3/2019, pe care o va desființa în parte, va anula MEPI nr.##### și rejudecând:

Va admite apelul declarat împotriva sentinței penale nr.### din 28.05.2021 pronunțată de Tribunalul București - Secția I Penală, pe care o va desființa în parte, numai în ceea ce privește acțiunea penală, astfel:

În baza art.396 alin.(6) raportat la art.16 alin.(1) litera f) Cod procedură penală, va înceta procesul penal față de inculpata ##### ##### sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev.de art.291 alin.(1) Cod penal cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 cu reținerea art.5 Cod penal, ca efect al intervenirii prescripției răspunderii penale.

Va menține celelalte dispozițiile ale sentinței penale apelate care nu contravin prezentei decizii.

Cheltuielile judiciare ocasionate de judecarea cauzei în primă instanță (sentința penală nr. ###/28.05.2021) și de judecarea apelului (decizia penală nr. ###/A/ 27.05.2022) rămân în sarcina statului.

Cheltuielile judiciare ocasionate de soluționarea contestației în anulare și rejudecarea apelului vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE :

În baza art.432 alin.(1) Cod procedură penală, admite contestația în anulare formulată de contestatoarea ##### ##### împotriva deciziei penale nr.###/A din data de 27.05.2022, pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a II-a Penală în dosarul nr.###/3/2019, pe care o desființează în parte, anulează MEPI nr.##### și rejudecând:

Admite apelul declarat împotriva sentinței penale nr.### din 28.05.2021 pronunțată de Tribunalul București - Secția I Penală, pe care o desființează în parte, numai în ceea ce privește acțiunea penală, astfel:

În baza art.396 alin.(6) raportat la art.16 alin.(1) litera f) Cod procedură penală, încetează procesul penal față de inculpata ##### ##### sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev.de art.291 alin.(1) Cod penal cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 cu reținerea art.5 Cod penal, ca efect al intervenirii prescripției răspunderii penale.

Cheltuielile judiciare ocasionate de judecarea cauzei în primă instanță (sentința penală nr. #/28.05.2021) și de judecarea apelului (decizia penală nr. #/A/ 27.05.2022) rămân în sarcina statului.
Menține celelalte dispozițiile ale sentinței penale apelate care nu contravin prezentei decizii.
Cheltuielile judiciare ocasionate de soluționarea contestației în anulare și rejudecarea apelului rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată astăzi, 28.02.2023, prin punerea soluției la dispoziția procurorului și a inculpatului, prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE,

######

JUDECĂTOR,

#####

GREFIER,

#####

Red.#####+L.S./Th.red. #####-ex.4

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO